

Уривки з книг

Роман Демчук „Казки дідуся Романа”

Тік-Так і Сонячна дівчинка

Проживала з батьком і матір'ю допитлива, щаслива донечка, в якої від радості обличчя сонечком світилося. Звали дитину Сонячною дівчинкою.

Любила щасливиця мріяти, з казочками спати лягати, з деревами, квітами, тваринами і птахами розмовляти.

Але було у веселунки найулюбленіше заняття – могла днями слухати, як у її кімнаті настінний годинник цокає.

Диво, а не часомір!..

Така собі чепурна хатиночка, з передньої стінки якої котяча мордочка хитрими очима підморгує. Знизу – маятник золотавим обличчям похитує. А від його погойдування дві гір-шишки на тоненьких ланцюжках металевими боками видзвонюють.

Кожного вечора, перед тим, як у ліжечко вкладатися, вона у дивовижного Тік-Така

запитувала:

- Чому ти незрозумілою мовою балакаєш? Я ж нічого втямити не можу! Поговори зі мною по-людськи. Ти ж бо чимало років на світі живеш, багато чого чув і бачив. Розкажи щось цікавеньке...

А настінник, знай собі, тіктакає, чудернацькою мовою балакає.

Від цього допитливиця завжди засмучувалася і довго не могла заснути.

Так тривало доти, поки одного разу Тік-Так сам несподівано не зізнався :

- Чи знаєш, чому я раніше з тобою не розмовляв?

- Чому?! – не може дівчинка від щастя отямитися.

- Бо я тільки зі щирими друзями спілкуюся. Наприклад, із домовиком. Тепер – і з тобою. Нарешті зрозумів, що ти мені теж – безкорислива подруга.

- Хіба десь тут ще й домовик є?

- Поруч із нами живе-поживає, долати негаразди допомагає, від злих духів оберігає. Ось послухай – і зараз на запічку чимось шурхотить, спати вкладається. Хочеш знати, що мое „тік-так” означає?

- Звісно, бажаю.

- Так я час рахую. Кожен „тік” і кожен „так” – одна секунда. „Тік-так” – дві. До скількох умієш рахувати?

- До ста.

- Тридцять „таків” і стільки ж „тікв” – це шістдесят секунд. Або ж одна хвилина. Знаєш, скільки їх у годині? Теж шістдесят. А як підростеш, то визнаєш, скільки годин у добі та в році.

- Ой, як цікаво! Розповідай-розповідай!

- Іншим разом. А тепер тобі спати пора. Перед сном до тридцяти полічи, то відразу й заснеш міцно. І роби так щовечора...

Після цього, в один і той же час, Тік-Так Сонячній дівчинці різні історії розповідав, після чого вона до тридцяти рахувала – швиденько засинала, й міцно-міцно спала.

Та одного вечора дівчинка зайшла до кімнати, а її новий тіктакаючий друг на підлозі лежить. Над ним домовичок чаклує і скрушно сивою головою похитує:

- Муху кіт-бешкетник ганяв... Стрибнув на годинника, і скинув його додолу. Видно, Тік-Так образився, що з ним так нечемно повелися, тай пішов кудись ліпшої долі шукати.

- Лишенько! Побіжу доганяти – Тік-Такчика прохати, щоб повернувся до хати! – крізь тупіт ніг донісся з подвір'я схвильований голос дівчинки.

Поки домовичок метнувся надвір, щоб зупинити її, за малою переживальницею вже й слід простиг.

Повернулася, аж коли стемніло. Присіла в куточку на ослінчика і важко зітхає:

- Де не ходила, як не гукала, Тік-Така не відшукала... Що вчинити, що робити?

- Радіти! – несподівано говорить домовичок. – Придивись уважніше. Бачиш: годинник на місці - котяча мордочка очками тобі підморгує, маятник, похитуючись, вітання тобі посилає. Прислухайся... Чуєш: тік-так, тік-так?..

- Невже він повернувся?! – радіє щаслива мрійниця.

- Та він і не втікав нікуди! Просто в нього з переляку голос пропав. Коли ж я годинника до ладу привів і на цвяшка повісив, то й ожив твій Тік-Так. Чуєш, як примовляє? Дзвінкіше, ніж раніше! Не міг він через котячу витівку – друзів покинути. Знає, розумійко, що йому без нас і нам без нього дня не прожити.

...Відтоді подібний Тік-Так у багатьох оселях живе: примовками діток розважає – про секунди й хвилини їм розповідає.

А коли з кимось веселун не забавляється, той повинен добре подумати, що має зробити, аби Тік-Так заговорив...

Недарма в народі кажуть: коли по-дружньому, з добрим серцем, до кожного ставитися, то на щирю дружбу навіть суха верба відізветься...
Правда це усе чи ні – вам судити, не мені...

Р. Демчук □ „Кукурічки”

Песик-еСеМеСик

**Донедавна песик Пончик
Мав мобільний телефончик.
Як виходив Пончик з дому,**

**То не розмовляв по ньому,
Слав лише для тата й неньки
Есемески коротенькі.
Як всім песик повідомив,
Так він гроші економив.
Глузували з нього: „Песик –
Економний есемесик!”
Пончик не стерпів наругу
І продав мобільник другу,
Не шкодуючи ніскільки:**

„Жити можна й без мобілки!”

Щипуче мило

**Киця в мисочці на ганку
З милом щічки мила зранку.
Мило щічки проминуло,
А за очки ущипнуло.
Тре кицюня оченята:
- Більш не хочу мила знати!
Хоч – пінисте і пахуче,
Та якесь воно щипуче:
Може, завтра знов захоче
Ущипнуть мене за очі?
...І з тих пір кицюня мила
Умивається без мила.
Роман Демчук □ „Мур-ням-ням”**

Зайчик-запитайчик

**Поміж кропу біля хати
Зайчик бігає вухатий
І запитує у мене:
- А чому тут все зелене?
А чому квітують квіти?
А чому сміються діти?
А чому вродили густо
І морквичка, і капуста?
Чи даси одну морквичку
Й капустинку невеличку?**

**Геть про все питає зайчик,
Сірий зайчик-запитайчик.**

Хвалько

**Сходить сонечко раненько
У горіховім садку,
Вперше півник молоденький
Проспівав: „Ку-ку-рі-ку!”.
Та, злетівши на горіха,
Прокрича на все село:
-Якби я не кукурікав,
Сонце точно б не зійшло!
...Хто береться пояснити:
Півник цей такий мастак –
Вміє сонце розбудити?
Чи насправді це не так?**

ЧЕРЕВИЧКИ

Є в маленької Аннички

Дуже дивні черевички:

Кине десь їх біля хати –

День не може відшукати.

Нині теж пів дня шукає.

- Ви куди втекли?! – гукає,

Грізно тупає ногами. –

Що мені робити з вами?

Підійшла сестричка Рита:

- Не потрібно їх сварити,

Бо втекти взуття нездатне.

Треба бути акуратним.

ТИМ, ХТО ВМІЄ РАХУВАТИ

Щедрий чижик за обідом

Роздавав млинці сусідам:

- Два – шпакам, чотири – совам,

- Вісім- буслам-жаболовам,

- П'ять – воронам, три – синицям,

Сім – куріпкам-трудівницям,

Дев'ять – дятлам, шість – для неньки,

А мені – один-одненький...

Лиш сорокам не поклали,

Бо крикухи десять вкрали.

...Наведіть в лічбі порядок:

Скільки чиж роздав оладок?

ХИТРІ КАЗКИ

В час вечірній біля неньки

Не заснуть шпаки маленькі –

Казочки читав їм дятел,

І тепер не хочуть спати.

- Щоб швидесенько заснути,

Хочем ще одну почути.

- Краще я вгощуся чаєм,

Хай матуся почитає...

Каже хитре шпаченятко:

- Ти ж для нас хрещений батько.

Тож за себе ще й за тата

Мушиш казку прочитати.

ПОРАХУЙТЕ ХИЖАКІВ

Серед степу п'ять століть

Хлів похилений стоїть.

Тільки злива почалась,

Бегемот до нього – шасть!

Слідом – лев чубатогрив,

Кріт, що поруч нірку рив.

Потім тигр і дикобраз

Нагодилися якраз.

Леопард і слоник тут,

Зебра, зайчик-шалапут,

П'ять колючих їжаків...

Скільки в хатці хижаків?

